

rem! Ei cruci, dum transversarium lignum inseritur, cui qui pendet utcumque insideat, fallente mensura, quam solo fortasse intuitu faber colligerat, demissius aliquanto positum est, quam ut inniti beatus Martyr posset. Quamobrem erecta cruce, cui sancti viri alligata ferreis vinculis brachia, collum ac tibiae erant, ita subsedit ponderare suo corpus, ut ea numella quae guttur stringebat, pene suffocaretur: magno igitur fervore animi Jesu! Jesu! inclamat. Quo animadverso iudex, priusquam strangularetur, configi lanceis jubet: atque ita primus omnium triplici lanceae ictu palmam martyrii obtinuit, qui postremus in Japoniam venerat. De eodem, et de viginti quinque martyrii sociis Urbanus octavus Pontifex Maximus, Officium recitari et Missam respective celebrari concessit. Ipsius autem beati Philippi gloria magna devotione Mexici colitur, dicato in illius honorem templo, et Capucinarum virginum insigni coenobio.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xvj.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

In Vigilia, et in die S. Andreae Apost.

Erito crucis amantorem venerantur, quicumque sunt servi crucis; sed ab his ampliore jure devotionem exigit, qui specius propositum tollere crucem suam. Vobis haec et de vobis dico, fratres mei, qui non surda aure audistis illam evangelicam tubam: Qui non bajulat crucem suam et sequitur me, non potest magno celebrare eam: Parati estote, totam animi diligentiam huic adhibete solemnitati, et corde quia magnus omnino consolatoris thesaurus repositus est in ea, si fuerit qui fodiat et scrutetur.

R. Corona.

Lectio viij.

Certe et crux pretiosa est, et crux amari potest, et crux habet exultationem. Ita est. Si fuerit qui colligat semper lignum crucis, vitam germinat, fructificat jucunditatem, oleum laetiae stillat, balsamum sudat spiritualium charismatum. Non est silvestris arbor, lignum vitae est apprehendentibus eam. Arbor fructifera, arbor salutifera est: alioquin quomodo Domini eam occuparet terram? Illam dico pretiosissimam glebam, quae clavorum est infixae radicibus.

R. Hic est.

Lectio ix.

NOS cum beato Philippo necesse habemus tollere crucem nostram, imo cum eo, quem ipse secutus est, Domino Salvatore. Inde enim sic laetabatur, inde exultabat, quod non solum pro eo, sed etiam cum eo mori videretur, et complantari similitudini mortis ejus, ut compatiens etiam conregnaret. Cum quo ut simul crucifigamur et nos, attentius auribus cordis audiamus vocem dicentis: Qui vult venire

post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Ac si dicat: Qui me desiderat, se despiciat: Qui vult facere voluntatem meam, discat frangere suam.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Hymnus.

Philippe, Martyr inclyte,
Jesu fidelis assecla,
Quem praetulisti nomine
Ad usque vis mortem sequi.

Confossus hasta triplici,
Fususque rorans sanguine,
Distentus expirans cruce
Jesu refers imaginem.

Sodalium tu martyrum
Primoris is et signifer,
Agrimque ducens caelum

Prior profundis sanguinem.

Audi precantum civium
Voces, piisque lacrymas,
Ductorque noster sedibus
Nos tu beatis insere.

Virtus, honor, laus, gloria
Patri sit atque Filio,
Sancto simul Paraclito
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

DIE XII. FEBRUARII.

Octava.

**S. Philippi a Jesu
Martyris.**

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiã laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Añã. Ipse autem * vulnerátus est propter iniquitates nostras : attritus est propter scélera nostra.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid

apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acutæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Añã. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras : attritus est propter scélera nostra.

Añã. Alligávit Dóminus * plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Psalmus cxxix.

ERipe me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Quicogitavérunt iniquitates in corde : * tota die constituébant pœlia. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iniquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : *

abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalumposuérunt mihi. Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salutis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus judícium inopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Añã. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Añã. Omnis qui transibit, * stupébit super omnes plagas ejus.

Psalmus cxl.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitatem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórupti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : *

quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Añá. Omnis qui transibit, stupébit super omnes plagas ejus.

Añá. O vos omnes, * qui tránsitis per viam, attendite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus cxlj.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra viuentium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódiá ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añá. O vos omnes, qui tránsitis per viam, attendite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaíæ liij.

Christus vulnerátus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scélera nostra; cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Pange lingua, gloriósi

Láuream certáminis,
Et super crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri

Plenitúdo témporis
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amictus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepía:
Membra pannis involúta

Virgo Mater álligat,
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beatæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

V. Vidébunt, in quem transfixerunt. **R.** Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif. Añá. Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Filius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

DEus, qui unigéniti Filii tui passióne, et per quinque vulnere ejus sánguine effusióne, humanam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbe nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta vulnere venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimí sánguine fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde Commem. Fer. AD MATUTINUM.

Invit. Christum in cruce confixum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Hymnus. Pange, lingua, ut supra.

In I. Nocturno.

Añá. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Ps. In Dómino confido. **In iij. Noct. de Comuni unius Mart.**

Añá. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculari?

Ps. Dómine quis. **ibid.**

Añá. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Ps. Dómini est terra. **tertius secundi Nocturni de Comm. plurim. Mart.**

V. Foderunt manus meas, et pedes meos.
R. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio j. **Cap. liij.**

Euis credidit auctui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despexitum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despexitus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus

in remissionem peccatorum. **V.** Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. — In.

Lectio ij.

O mnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

R. Nos qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. **V.** A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. — Ipse.

Lectio iij. **Cap. lxiiij.**

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradens in multitudine multitudinis suae. Ego, qui loquor iustitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

R. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliare omnia in ipsum, * Pacificans persanguinem crucisejus, sive quae in caelis, sive quae in terris sunt. **V.** Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens. — Pacifi-

cans. Gloria Patri. Pacificans.

In II. Nocturno.

Añ. Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus. Deus Deus meus, in Officio feriali ad Primam pro Feria VI.

Añ. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus lxx.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes

Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocástis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióem mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratióem meam, et misericórdiam suam a me.

Añã. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Añã. Vulnus et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalmus lxxv.

NOtus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminastu mirábiliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium : * terra trémuit et quíevit.

Cum exsúrgeret in iudicium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * et reliquæ cogitatióis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Añã. Vulnus et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

V. Vere languóres nostros ipse tulit. **R.** Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis. **Lib. de Pass.**

Domini, cap. 41.

Lectio iv.

CAptus ergo Jesus post plúrimas illusióes tam Judæórum, quam géntium : post sánguinis plures effusióes, clavis immítibus má nibus simul, et pédibus perforátur : et configitur ligno crucis

Salvátor noster míssimus Jesus. Intuére et réspice rosam passióis sanguineæ, quómodo rubet in iudicium ardentissimæ caritátis. Conténdunt passio et caritas : illa ut plus árdeat, ista ut plus rúbeat.

R. Per mortem destrúxit Jesus eum qui mortis habébat impérium, * Ut liberáret eos qui timóre mortis obnoxii erant servitúti. **V.** Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut misericors fieret. — Ut.

Lectio v.

Vide, quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit propter mixtúram aquæ ; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

R. Per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum : * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. **V.** Novissime autem inimica destruétur mors. — Et.

Ex eódem divo Bernádo.
Serm. de Passione Dñi.

Lectio vij.

Respice, Dómine sancte Pater, de sanctuario tuo et de excélsis coelórum habitáculo : et intuere hanc sacrosáctam hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum; et esto placábilis super multitudine malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam filii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce, quinque scissúras lamentábiles in eo reliquit.

R. Vidémus Jesum propter passióem mortis glória et honóre coronátum, * Ut pro ómnibus gustáret mortem. **V.** Decébat eum qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem salutis eó-

rum per passióem consummári. — Ut. *Glória. Ut.*

In III. Nocturno.

Ana. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Ps. Cantáte, cum reliquis iij. Nocturni de Communi Virginum.

Ana. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Ana. In amaritudine sermo meus est; et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitates nostras. **R.** Attritus est propter scélera nostra.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homília S. Cyrilli Episcopi Alexandríni. *Lib. 12. Comment. in Joann.*

QUM ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem réliquum esset; ad extrémum caro Christi sanctíssima pró-

prium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcordia uréntes.

R. Manifestáta est grátia Dei per illuminatióem Salvatóris nostri Jesu Christi; * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiόnem. **V.** Liberávit, et vocávit nos vocatiόne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. — Qui.

Lectio vij.

Consummátum esse, ait, impietátis Judáicæ modum, et impotentem sæviendi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplicii aut contuméliæ genus prætermiserunt? Quamóbrem jure : Consummátum est, ait : sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud inferos erant, invitante (advénit enim,

ut mortuórum ac vivórum dominarétur) ipsam pro nobis mortem suscepit, et commúnem hanc naturæ nostræ passiónem sustínuit in carne sua

R. Dignus es, Dómine, accipere librum, et aperire signácula ejus, quóniam occisus es, et redemísti nos Deo * In sanguine tuo. **V.** Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes. — In sanguine. *Glória. In.*

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

AD LAUDES, et per Horas, Ana.

1. Vere languóres nostros * ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2. Ipse autem * vulnerátus est propter iniquitates nostras : attritus est propter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus * plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

4. Omnis qui transibit, * stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, * qui transitis per viam, attendite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaïæ liij.
Christus vulnerátus est
 propter iniquitátes
 nostras; attritus est pro-
 pter scélera nostra; cujus
 livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam
 perégit
 Tempus implens córporis,
 Sponte libera Redém-
 ptor
 Passióni déditus,
 Agnus in crucis levátur
 Immolándus stípíte.
 Felle potus ecce languet,
 Spina, clavi, lancea
 Míte corpus perforárant;
 Unda manat, et cruor :
 Terra, pontus, astra, mun-
 dus,
 Quo lavántur flúmine!
 Crux fidélis inter omnes
 Arbor una nóbilis :
 Silva talem nulla profert
 Fronde, flore, gérmine :
 Dulce ferrum, dulce li-
 gnum
 Dulce pondus sústinent.
 Flecte ramos, arbor alta,
 Tensa laxa viscera,
 Et rigor lentéscat ille,
 Quem dedit natívitás;
 Et supérni membra regis
 Tende miti stípíte.
 Sola digna tu fuísti
 Ferre mundi víctimam :
 Atque portum præparáre
 Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor per-
 únxit
 Fusus Agni córpore.
 Sempitérna sit beatæ
 Trinitáti glória;
 Æqua Patri, Filióque,
 Par decus Paráclito :
 Unius, Trinique nomen
 Laudet univérsitas.
 Amen.

V. Vidébunt, in quem
 transfixerunt. **R.** Et do-
 lébunt super eum, ut in
 morte primogéniti.

Ad Bened. Aña. Unus
 mílitum lancea latus ejus
 aperuit, et continuo exivit
 sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fi-
 lii tui passióne, et
 per quinque vúlnera ejus
 sanguínis effusióne, hu-
 manám natúram peccáto
 pérditam reparásti : tri-
 bue nobis, quæsumus; ut
 qui ab eo suscepta vúlne-
 ra venerámur in terris,
 ejúsdem pretiosíssimi sán-
 guinis fructum cónsequi
 mereámur in cœlis. Per
 eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.
AD TERTIAM.

Capitulum. Isaïæ liij.
Christus vulnerátus est
 propter iniquitátes
 nostras; attritus est pro-
 pter scélera nostra; cu-
 jus livóre sanáti sumus.

R. br. Foderunt manus
 meas, * Et pedes meos.
 Foderunt. **V.** Dinumera-
 vérent omnia ossa mea.
 Et. Glória Patri. Fodé-
 runt.

V. O vos omnes, qui
 transitis per viam. **R.** At-
 téndite et vidéte dolórem
 meum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaïæ. 1.
Faciem meam non
 avérti ab increpán-
 tibus, et conspuéntibus in
 me : Dóminus Deus auxi-
 liátor meus, et ideo non
 sum confúsus.

R. br. Vere languóres
 nostros * Ipse tulit. Vere.
V. Et dolóres nostros ipse
 portávit. Ipse. Glória Pa-
 tri. Vere.

V. Disciplína pacis no-
 stræ super eum. **R.** Et
 livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Capitulum. Isaïæ liij.
Trádidit Christus in
 mortem ánimam
 suam, et cum scelerátis
 reputátus est, et ipse pec-
 cáta multórum tulit, et
 pro transgressóribus ro-
 gávit.

R. br. Ipse vulnerátus
 est * Propter iniquitátes
 nostras. Ipse. **V.** Attritus
 est propter scélera nostra.
 Pro pter. Glória. Ipse.

V. Oblátus est, quia ipse
 vóluit. **R.** Et non aperuit
 os suum.

IN II. VESPERIS.

**Omnia ut in j. Vesperis
 præter.**

Ad Magnif. Aña. Ego
 sum vestra redemptio;
 manus meæ, quæ vos fe-
 cérent, clavis confixæ
 sunt : propter vos flagél-
 lis cæsus sum; spinis co-
 ronátus sum; aquam pétii
 pendens et acétum porre-
 xerunt; in escam meam
 fel dedérunt, et in latus
 lanceam : mórtuus, et
 sepúltus resurrexi, vobis-
 cum sum, et vivo in ætér-
 num.

**DIE XXI. FEBRUAR.
 S. Angelæ Mericiæ
 Virginis.**

**Duplex. Angelopoli.
 Omnia de Communi
 Virg., præter seq.**

Oratio.

Deus, qui novum per
 beatam Angelam
 sacrárum virginum col-
 légium in Ecclesia tua
 floréscere voluísti : da no-
 bis ejus intercessióne an-
 gélicis móribus vivere; ut,
 terrénis omnibus abdicá-
 tis, gáudiis pérfrui mereá-
 mur ætérnis. Per Dómi-
 num nostrum.

Inj. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In Quadrag. De virginitate. de Communi Virg. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Angela Mericia, Decentiáni, Veronénsis diocésis oppido ad lacum Benácum in ditióne Venéta, piis orta paréntibus, a prima etáte virginitatis lilium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébrí ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studiósè fœdávít, ut cœlesti dumtaxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austérióris vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávít, sed ab avúnculo prohibita, novit præstáre domi quod in solitúdine non lícuit. Cilicio ac flagéllis frequénter usa, carnem nónnisi infirma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebrítate, complúres vero dies nihil omnino degustávít. Oratióni dedita brevíssimum humi carpé-

bat somnum. Dæmonem vero sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit prótinus et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam tértii órdis sancti Francisci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

R. Propter.

Lectio v.

Nillum pietátis officium erga próximos omittens, paupéribus, quidquid sibi ex emendicáto victu superésset, largiebátur : libénter ministrábatur ægróti : plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávít loca, ut vel solátio esset afflictis, vel reis véniam impetráret, vel infensos invicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis víferébatur in Deum, ut sæpius extra sensus rape-rétur. Sacra Palæstinæ loca summa cum religióne obívít : quo in itinere et visum, quem ad Cydónias appúlso oras amiserat, eódem regréssa recuperávít, et barbarórum

captivitátem ac naufrágium imminens divinitus evásit. Romam dénique, firmam Ecclésiæ petram, venerátúra, et amplíssimæ Jubilæi véniæ percú-pida, sedénte Cleménte séptimo, accessit : quam summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit et commendávít summópere : nec ab Urbe ipsam abire ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

R. Dilexisti.

Lectio vi.

Brixiam itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi virginum societátem, sic ut cœlesti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplina, sanctisque vivéndi régulis constitúit, quam sanctæ Ursulæ invictæ virginum ducis patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima prædixit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos triginta dies inhumátum, flexibile ac vivo

simillimum perseverávit. Demum insanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, sanctórum reliquias repó-sito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim cœpére mirácula : quorum fama late diffúsa non Brixie modo et Decentiána, sed álubi étiam, vulgo cœpit nuncupári beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus, non multís post annis dignam, quæ ab apostólica Sede in sanctárum Virgínum album referrétur, Brixie palam assérúit. Cultum vero illi jam diu a pópulis exhibítum, et tum locórum ordináriis probátum, tum plúribus étiam summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa tertiusdecimus solémni decreto ratum hábuit ac confirmávít. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insignem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basilica perácta, die vigésima quarta Maii, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Virgínum catálogo ascripsit.

R. Afferentur regi.